პროლეტარიანო, ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქ. სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო.

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

შაბათი, 26 სექტემბერი, 1942 წ. № 229 (6545). ფასი 15 კაპ.

ყველაფერში უსასტიკესი ეკონომია ომიანობის დროის კანონია!

მთელი ჩვენი სახალხო მეურნეობა საამხედრო ყაიდაზე არის გარდაქმნილი. ფრონტების ინტერესებს უმსახურებიან ჩვენი ფაბრიკა-ქარხნები, შახტები და მაღარაები, რკინიგზის ტრანსპორტი; გმირი წითელი არმიისთვის სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტებს უხვად ამზადებენ კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები. მაგრამ კიდევ უფრო მეტია საჭირო პატერერული ხროვის სრული მოსპობისთვის. საჭიროა ჩვენი მრეწველობა, მთელი სახალხო მეურნეობა კვლავ **ფართოვდებოდეს, იზრდებოდეს** იარაღისა და სამხარი მასალების **დამზადება,** გამოვახოთ **სტრატეგიული ნედლეულის** ახალი დამატებითი წყაროები.

ყოველივე ეს კი მოითხოვს **მომჭირნეობას, ეკონომიას** ნედლეულს, საწვავი მასალის, ელექტროენერგიის ხარჯვაში. იგი ამავე დროს მოითხოვს **სამუშაო დროის** ეკონომიას ნედლეულის მომპირნეობასთან ერთად. ცოტა როდი ისეთი ფაბრიკა-ქარხნები, სადაც **შემცირდა** მუშაზელი, მაგრამ **გადიდდა** პროდუქციის გამოშვება. აქ საოცარი და საკვირველი არაფერია. საბჭოთა პატრიოტებმა, რომლებიც მთელი არსებით ის წრაფვიან რაც შეიძლება მალე მოისპოს საზიზღარი ფაშისტი მხეცი, იტე მოაწყეს მუშაობა, რომ ფართოდ დანერგეს მოწინავეთა გამოცდილება, განამტკიცეს შრომის დისციპლინა, მოახდინეს საწარმოო პროცესის უკეთესი მექანიზება, მაქსიმალურად დაეცვინეს სამუშაო დრო, განახორციელეს რაციონალიზატორული წინადადებანი, გასწიეს ეკონომია და ყარმატებასაც მიაღწიეს. ეს არის მათი გამარჯვების „სიიდუმლოება“.

ეკონომია წარმოადგენს წარმოების ზრდის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს პირობას. იგი ამავე დროს ამცირებს პროდუქციის **თვითღირებულებას,** ეკონომია საჭირო და აუცილებელი ყველაფერში, როგორც „დიდი მასტაბის“, ისე „პატარა მნიშვნელობის“ საქმეში. არ შეიძლება პატარა დეტალების დასამზადებლად დიდ ლითონს იყენებდე, მაშინ როცა ლითონის პატარა ჩამონაპრეზიდან, რომლებიც ფასადოდ უქმად იყრება, გაკეთო ისინი. არ შეიძლება უშვებდე ზუსტ—წარმოების ამ შავ ლაქას, რომელიც ნთქავს ძვირფას ნედლეულს, დროს, ენერგიას, სამზადოსათვის კი ზიანი მოაქვს. **სამეურნეო აქტივის** თათბირზე ამ საკითხებმა უაღრესად ცხოველი განხილვა უნდა პპოვონ. ეკონომიის, მომპირნეობის საკითხი პარტიული ორგანიზაციების მუშობის მნიშვნელოვანი უბანია, განსაკუთრებით ახლა, ეინაიდან ყველაფერში უსასტიკესი ეკონომია ომიანობის დროის კანონს წარმოადგენს.

იქ, სადაც ბოლშევიკურად იბრძვიან ეკონომიისთვის, ეძებენ მის წყაროებს, წარმატებასაც აღწევენ. თბილისის აბრეშუმაქსოვა ფაბრიკაში საფეიქრო სპონი ადგილობრივმა მუშაკებმა შესცვალეს კონტაქტით, რაც წელიწადში 800 ათასი მანეთის ეკონომიას იძლევა. ამავე დროს, თუ საფეიქრო სპონი ფაბრიკას წელი განმავლობაში 140 ტონა სპირეიბოდა, მის ნაცვლად 100 ტონა კონტაქტიც საკმარისია. **ყველგან** შეიძლება მოინახოს ეკონომიის **წყაროები.** ეს კი გაადვილებს ჩვენი საამხედროს თავდაცვას, დაეხმარება ვერაგ მტერზე ჩვენს გამარჯვებას.

საწვავის მომჭირნეობით ხარჯვა—ეს არის ფრონტისათვის დახმარების გაწევა. და თუ აგარის მტა-ის მუშაობა 1942 წლის მარტო 6 თვეში 27.150 კილოგრამი საწვავი დაზოგეს, ქარელის მტა-ი—7.940, რიესისამ—5.740, ასეთივე წარმატებები აქვთ ხაშურის, გალის, ლაგოდეხის, ასურეთის, წალკის და სხვ. მტა-ებს, ადგილი გასაგებია, რა დიდი ეკონომია შეგვიძლია მივიღოთ, თუ ყველა ტრაქტორისტი იმუშავებს ისე, როგორც ვ. მალიუროვი, ა. ტეტინინძე, ა. ეგნატაშვილი, კ. მოსიაშვილი მუშაობენ, რომლებმაც მოკლე ვადაში ასეულ კილოგრამობით საწვავის ეკონომია გასწიეს. თბილისის სამგზავრო ორთქლმავლების მემანქანეებმა ყოფილნდა და პაკსაველმა აგვიტოლმა 7.500 კილოგრამი საწვავი დაზოგეს, ხოლო ქუთაისის სორთირ-მავლო დეპოს მემანქანემ ამბ. დუმბაძემ სექტემბრის ხუთდღიურში 1291 კილოგრამი საწვავის ეკონომია მოგვცა. ეევრი ასეთი ფაქტის მოყვანა შეიძლება. თბილისის ეროერთ ქარხანაში გასულ კვარტალთან შედარებით 10 პროცენტით შეამცირეს ელექტროენერგიის ხარჯვა. ახლა, როცა მთელი ძალით გაჩაღდა წინასაომრებრო სოციალისტური შეჯიბრება დიდი ოქტომბრის რევოლუციის XXV წლისთავის აღსანიშნავად, დამატებით ნაკისრ ვალდებულებათა შორის საპატიო ადგილი უკავია **ბრძოლა ეკონომიისათვის.** კარგად უნდა გვახსოვდეს, რომ **„მხოლოდ ის შეიძლება შეჯიბრების მოწინავედ ჩაითვალოს, ვინც საუცხო ხარისხის პროდუქციას იძლევა მინიმალური ხარჯის გაწევით“** („პრავდა“).

პატრიოტი ორგანიზაციები სათავეში უდგანან ეკონომიისათვის ბრძოლას. საჭიროა მათ გაადვილონ მუშაობა საშეურნეო აქტივთან. პროფორგანიზაციები ვალდებულნი არიან გაატარონ ელექტროენერგიის, საწვავისა და მასალის ხარჯვის **მკაცრი საზოგადოებრივი კონტროლი.** ჩვენი საამხედროს ბრისხვე საფრთხის დღეებში, როცა სამხრეთში ბრძოლა მიდის, ენერგიის, მასალა ეზოგავ, ეს ნიშნავს ეხმარებ ჩვენ ბრძოლაში.

მშობლიური კავკასიისათვის

ჯაბანანმტბრალეველის საბრძოლო ნათლობა

მოკმედი არმია, 23 სექტემბერი (საკადრის) სპეც. კორესპონდენტისაგან). ახალგაზრდა წითელარმიელი ჰაკიმ ჰამგოკოი მოიფიმენდად ელოდა ფრონტზე გამგზავრების დღეს. მშობლიურ სოფელ ნიბარიოურტიდან იგი შემდეგი დარიგებით გაიგზავნეს:

— ჰაკიმ, გმირად დაგებრძნდი!

ოღონდ ბერძნელები დაიხანაოს, ოღონდ მტერს შეხვდეს ბრძოლის ველზე! ჰაკიმ ჰამგოკოი დაანახვებს, თუ როგორ უნდა ლაპარაკი ამ მხეცებთან. აქ ბინა თანამოიარაღეები იყვნენ რუსებიც, უკრაინელებიც, ქართველებიც, სომხებიც—ისინი ამშეიდებდნენ ფიცს ჩაჰანს:

— ნუ ჩქარობ, ჰაკიმ, ჩვენი ჯარიც მოვა. გვიბრძანებენ—გადალახე ბრძოლაში.

ბრძანებაც მალე მოვიდა. ბოლოს, რომელიც შიე ჰაკიმ ჰამგოკოი მსაბუთრობდა, თავდაცვა დაიკავა მთის, ქედის ჩრდილო კალთაზე. შეჩრდილეთი ორი კვირის თხრილნენ სანგრებს, ავეიდნენ მოწვის საცეცხლეა წერტილს, ფვამფნენ იქ ტყვიამფრქვევებსა და ზარბაზნებს. ტანქსაწინააღმდეგო თოფის გუნდის მეორე ნოსერი ჰაკიმ ჰამგოკოი სხვაზე ნაკლებ რიდი და ცდილობდა, მაგრამ მას სულ ეგონა, რომ ეს საბრალისა ზედმეტი იყო. რატომ არ უნდა შეეგებოთ გერმანელებს, არ უნდა დავაბეზოთ თავს მთელი ათიათის ეცეცხლ? ვერ გაგვიძლებენ!

მეამბენე დანილოვი თავის თანამებრძოლ ეუბნებოდა:

— ამბობენო, ასე როდი ომობენ. ახა, წინ ბიჯებელ. აი იქ გზაა, ბარბაროსივ გორაკია, მარცხნივ ბეკი. როგორ ვგონია, სად გამოვლილან ტანკები? რასაკვირველია, გზაზე. ჩვენ სწორედ იქ შევეგებვნთ მათ.

...ტანკები ფილოდონად წამოიდინენ. ჰამგოკოვმა გზის თავზე დაინახა სქელი მტვრის კორიანტელი, დაინახა, რომ 700 მეტრზე ტანკები შეჩერდნენ და სროლა აუტეხეს ჩვენს პოზიციებს. ტანკები ბლოშად იყო და თითოეული მთავარი ზედაზედ ზენაენდა ყუმბარა ბთისაკენ. მთის გადალმიდან მტერს დასცხო საბეთა არტილერიამ. მტვერმა და კვამლმა დაფარა მთელი მიდერძი, მტერიმ დაფფარა მთის კალთა, რომელზედაც დანილოვისა და ჰამგოკოვის სანგარი იყო. ბარშეიკამ ყუმბარაში სდებოდა ზუზენ-გრიალით. ჯაბანმტბრეველებმა ერთმანეთს მიაკრიდნენ და ისე ისხდნენ სანგრის კედლთან. დანილოვი თავი ასწია ერთი წუთით, რათა დაენახა რა ხდებოდა გზაზე და წამსვე პირქვე დაეცა.

— მაშა! მიშა!—ანჯღრეოდა ჰაკიმი თავის მეგობარს,—ამხანაგო სერეჟინო დანილოვ! მიშა!...

მეამბენე მკვდარი იყო. ჰაკიმს თავი დაეკიდა; გვერდზე მისწია მეგობრის სხეული, თავისი მაზარა გადაფარა და თოფთან დადგა. დიოწყო დამიზნება, მაგრამ ტანკები ძალიან შორს იყო. ჰაკიმი სულმთლად კანკალებდა მოფთიქნილ ფილი. იგი უურადღებას აღარ აქცევდა მტრის ყუმბარების ბასკოფოსს, ფეიბდნენ ეს ტყვიამფრქვევებსა და ზარბაზნებს. ტანქსაწინააღმდეგო თოფის გუნდის მეორე ნოსერი ჰაკიმ ჰამგოკოი სხვაზე ნაკლებ ფრთხილ იყო. ერთ-ერთ ტანკს ზედზედ ესროდა. ბოლოს ეს ტანკი ადგილზე ალაფდა. ეს ბოლო ტანკი ალაფდა. ეს ბოლო ტანკი ალაფდა. ეს ბოლო ტანკი